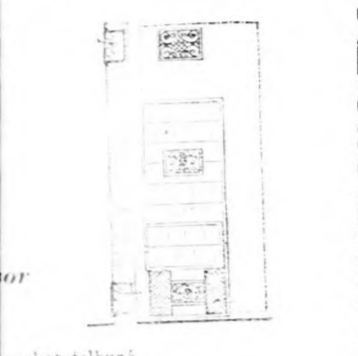

OR. Városházzal szemben.

et értesít... legkisebb... gyermekek... mint j... rüme nek... legkisebb... itetek... m irán el... kö... zt ré... MES G.

BUDAPEST.

agukat telhuzó... it... ek és Broca-felé... töltő ex szel...

vezéseit... mely utóbbiak különösen új építm... szellőztetés és nélkül, igen szélszertien

építési szakmába... mon és szerkezeti

költsége... vermentve.

RSOLAS!

Hamburg állam magas kormányja által en... szes államragyonnal biztosított nagy pénz... jeket tartalmaz, melyekből 50,500 sorsjegy... tele, az ide előtti jegyzett nyereményekkel... különösen sorsolás alá kerül.

sorsolás alá bocsátott összes vagyon

0,450 márka.

sorsolásban kisorsolandó nyeremények dus... a pontos nyeremény listáját iránti lehető leg... gyorsabban mindenütt a legnagyobb kedvel... sorsolás a terv határozatai szerint külön... vezélgazgatóság által intéztetnek és az egész... ellen iratottak.

szes lényeges előnye abból áll, hogy az összes... azonosul egy előbbi nyeremény hét osz... kisorsolattik.

nyereménye 50,000 márka, emelkedik a... 100,000 markára, a harmadik 70,000, a negyedik... 100,000, a hatodik 100,000 a hetedik esetleg 500,000... 100,000, 200,000 márka sáth. stb.

szes eredeti sorsjegyeinek eladására az... mi czeg lett megbízva a kéretnek mindazok... nyek megvásárlásánál részt venni szándékoz... sseket közvetlenül a csehhez küldjék.

szes eredeti sorsjegyeinek eladására az... mi czeg lett megbízva a kéretnek mindazok... nyek megvásárlásánál részt venni szándékoz... sseket közvetlenül a csehhez küldjék.

szes eredeti sorsjegyeinek eladására az... mi czeg lett megbízva a kéretnek mindazok... nyek megvásárlásánál részt venni szándékoz... sseket közvetlenül a csehhez küldjék.

szes eredeti sorsjegyeinek eladására az... mi czeg lett megbízva a kéretnek mindazok... nyek megvásárlásánál részt venni szándékoz... sseket közvetlenül a csehhez küldjék.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP. A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye. Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Előzetes árak: Helyben és postán küldve. Egy évre... Fél évre... Negyed évre... Egyes szám 5 kr. A lap szellemi részét illető minden közlemény iránt, Veszprém központjában, a szerkesztőségbe bérmentre küldendő. Előfizetési helyben TELEGGDI K. LAJOS és társai. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében és a kiadóhivataltalban KUTASI IMRE könyvnyomdájában a postabíróvalok nyitva.

Hirdetési díj: Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többzetű hirdetések alku szerinti a legol... sabb árért vételek fel... Bélyegjű minden külföldbe... lésért 30 kr. * Nyilatkozat-ben megjelenő közle... mény minden petit sora 20 kr. Hirdetések felvételnek a kiadó... hivatalban, KUTASI I. könyv... nyomdájában, valamint ZICH... MAN H. közr. irodájában is. Név nélkül vagy bérmentelennél... beküldött kéziratok nem vétel... nek nyeltembe. Kéziratok vissza nem... adatnak.

Husz év után.

(III.) A most farkas-szemét néző ellenfelek erőltetik a békét, mit Angolország annyira sürögösen fel is használ, Oroszország pedig mint már csatákészen álló hatalom, egy-egy lépéssel előbbre tolja Herat felé előőrseit. Annyira, hogy mire Angolország megküldi neki az ultimátumot, akkor ő már amannak a határában fogja fegyvere erejét használhatni. — Mert a hadiesélyhez és a diplomatiái kétnyelvűséghez egyik hatalmasság külügyvivői sem értenek oly jól, mint a hogy azt értik Szt.-Pétervárott.

Ha orosz részről ma még elfogadtatik az angolok béke-ajánlata, akkor amaz bizonyára nines eléggé elkészülve arra, hogy a Balkán félszigeten már is elsüthesse ágyúit; de hát ezt a rendjelektől elvarkított diplomaták nem szokták figyelemmel kísérni — azért van még ma a békét mutató tükör nyitva, de meglehet, hogy holnap már az oroszok előőrseinek fegyverei véletlenségből csak el fognak sülni, mert ma már a hadizenet előpostája a véletlenség — vagy a mások birodalmában való rendezésnek szokott lenni.

Hiszen az oroszok által széjel tépelt békeokmány most már nem bir kötelező erővel.

Azért foglalta el a rend és csend helyreállítása ürügye alatt Ausztria is Boszniát és Hercegovinát.

Azért sietett Gladstone Egyiptom virágozását rombadönteni, de a melyet még nem foglalhatott el, mint a jóformán csak kibérelt cziprust.

Ez bátorítá Franciaország köztársaságát arra, hogy előbb Tuniszban — most pedig Kínába törve terjeszkedjék, a mely eset különben csak neveltségessé tette a köztársasági czimzet; mindezt az orosz csak mosolyogva nézte, de alattomban fegyverkezett s midőn készen lett már a támadásra is, — épp úgy, mint egy revanche háborúra, még pedig egyidejűleg akkor Moszkvába sietett, a háborút kihirdetni, hogy a nihilistákat kissé pihenésre kényszerítse.

Mindezt józan észszel egybetelve, lehet-e csak gondolni is arra, hogy a háborút kikerülje Európa, dacára annak, hogy az innen messze délen ütő fel tüzes fejét?

Nem kétséges előttünk ma már az, hogy holnap már az ágyuk morájára fognak felbredni.

A fájó ebben csak az, hogy ezen nagy vérontás megint a népek érdekei és szabadsága ellen van irányozva, mert Oroszország másképp nem is állhatna fenn, mint orosz nagyhatalom; hiszen épen azért nem adhat ő népeinek alkotmányt, mert a mely perczben azt kihirdetné, a másik pillanatban már megszűnt a minden oroszok czárja nagyhatalom lenni, mivel Oroszország egysége és hatalma, mint egy szuronyokra épülh karttyavár hullana széjjel — a külföldi országászok; ezért kell nekik vasmaokkal tartania uralkodásának önkény gyeplyét, ezért siet ő még a népek vállásait h egy kaptára erőltetni, mivel tudja, hogy a mely pillanatban engedni fog kelleni, azonnal megszűnt nagyhatalom lenni! Jól által tudja ő azt érezni, el is követ mind az áldozatot hatalma fentarthatásáért.

Nem bihetjük tehát, bármennyire is óhajtanak a békét, annak fentarthatásában

Hanem együnk készen mindenre, legyünk óvatoss, mert könnyen megtörténhetik, hogy az Azában elvillant ágyuk tüze hazánkat sem fogja érintetlenül hagyni s ekkor lesz kétség az, hogy — hol van hát a magyar király? és hol annak btor serege, a mely

megvédje Szt. István koronájának birodalmát?

Országgyűlés. A képviselőház 130 paragrafust tárgyalta le rövid harmadfél óra alatt a vizjogi törvényjavaslatból. Ma a szegedi-vita és több mentelmi kérdés van szónyegen, holnap a 18 milliós kérdés. A tárgyalások ily gyors folyása mellett valószínű, hogy az ülészek már a jövő heten véget ér. A főrendiház tegnap ülésen be-terjesztette a 21 es bizottságnak az 50 választott tagra vonatkozó javaslatát, mely szerint ezek a kimaradó tagok közül tükös szavazat útján, reális többséggel választatnának. E javaslat holnap fog tárgyalatni. Az ujonnan szervezett főrendiház születt tagjai lesznek a census alapján a következők:

Hercegek: Koburg-Gotha Fülöp, Eszterházy Miklós, Metternich Richárd, Odescalchy Gyula és Livius, Pálffy Miklós, Thurn-Taxis Egon, Windischgrätz Alfréd és Lajos. Grófok: id. Almásy Kálmán gróf, Almásy Taszilo, Andrássy Aladár, Dénes, Gyula és Manó, Apponyi Albert, Antal, Géza, György, Károly, Lajos és Sándor, Bathányi Zsigmond id., Géza, József, Károly, Bánffy György, Berchtold Richárd, id. Bethlen Béla, id. Biszingsen Nándor, Blankenstein Károly, Bolca Antal, Breuner Agoston, Brunswick Géza, Chotek Ottó és Rezső, Csaky Albin, Béla, László és id. Rezső, Csekonics András, Cziráky Antal, Béla és János, Degenfeld-Schomberg Gusztáv, József és Lajos, Dessewffy Alajos, Béla, Dénes és id. Miklós, Eltch Károly, Erdődy Ferencz, György, id. István, Rezső és Tamás, Eszterházy Antal, Béla, Dániel, Ernő, Ferencz, ifj. Imre, István, Jenő, Károly-István, László, Miklós, id. Móríc és ifj. Móríc, Festetics Antal, Dénes, Jenő, Imre, id. Pál, Taszilo és Pal, Forgách István és László, Gyürky Ábrahám, Gyulai Sámuel, Hunyady Imre és Kálmán, Karácsonyi Guido, Károlyi Alajos, Gyula, István, László, Sándor, Tibor és Viktor, Keglevich István, id. Khuen Antal, Khuen-Hederváry Károly, Korniss Károly, Lumberg Ferencz, Migazzy Vilmos, Mitrowsky Wadimir, Nádasdy Ferencz, Nákó Kálmán, Nemes Vince, Pálffy István, id. János József és Móríc, Pálffy-Daun Lipót, (Teano hercege), Pallavicini S. ógróf, Pechi Manó és Szilárd, Pejacsevics Arthur, id. László, Pál és Péter, Schönborn Ervin, Somsics Imre és id. József, Srubenberg József, Szapáry Géza, Gyula és István, Szecsényi Ernő, Dénes, Ferencz, Gyula, id. Imre, Kálmán, László és Sándor, Szcsen Antal, Szirmay Alfréd és György, Sztáray Antal, Telesi Károly, Sámuel és Sándor, Tisza Lajos, Trauttmansdorff Ferdinand, Vay Adám, Waldstein Ernő, Wenckheim Nánd. István, Károly és Rudolf, Zichy Edmund, Ferencz, id. Géza, Henrik, Hippolit János, Nep-János (Lengyel), Nep. János (Seregélyes), Jenő, Nándor, Ede, Pál, Rudolf, id. Zsigmond, Felix és Zich-Ferraris Lajos.

Bárok: Ambrózy Gyula, ifj. Lajos, Atel Lajos, Balassa István, Bánffy Albert és Dániel, Bezsán János, Edelsheim Gyulai Lipót, Gerliczy Bódog, Inkey Nándor, Lipthay Antal, Majthenyi László id. Mikos János, Orczy Andor és Béla, Podmaniczky Géza és László, Prandau-Hillebrand Gusztáv, Prónay Dezső és Gábor, Radák Adám, Radvánszky Béla, Géza és János, Raucz Levin, Redl Béla és Lajos, Revay Ferencz és Gyula, Radics József, Sennyey Pál, Vay Béla, Vécsey József, Wenckheim Viktor, Vesselényi Béla, Ferencz és id. Miklós, Wodianer Móríc.

Az orsz. antiszemita klubból — a mint olvassuk — Istóczy Győző kitűrltette nevét. Kivüle még kimaradtak volna a klubból! Margittay Gyula, Rác Géza, Komlóssy Ferencz és Rath Ferencz képviselők. A kilépés oka nem elvi nézeteltérésekben, hanem a Magyar Lap című antiszemita újság megszűnéséből keletkezett differenciákban rejlenek. Istóczy Győző képviselőtől, a ki nines a fővárosban, már legközelebb erre az ügyre vonatkozólag nyilatkozat várható. — Szalai Károly „Népjog” című, eddig Kaposvárott megjelent, képes heti lapját Budapestre tette át.

Bismarck és a vasárnapi munka. A német parlament tegnap. ülésen igen érdekes vita folyt a vasárnapi munkaszünet tárgyában. A munka-védelmi bizottság azt indítványozta, hogy a munkásokat vasár- és ünneppnapokon munkára erőszakolni ne lehessen és gyárakban, műhelyekben és építéseknel vasárnap általában tiltva legyen dolgozni. E klerikális-konzervatív-szocialdemokrata indítvánnyal szemben a nemzeti-szabadeivű párt az ügyet ánkéthez akarta utasítani. Bismarck nem kevesebbszer, mint ötször szóalt fel s teljes ellentétbe helyezkedett jobboldali barátival. Kijelenté, hogy

föltétlenül ellenzi a bizottság indítványát. A szövetség ily törvénykeretet el nem fogadhat s felelősséget nem vállalhat oly rendszabályért, mely egyaránt érzékenyen sújtja a munkaadót és a munkást. Az urak nagyon kevélymésé teszik magoknak a dolgot, midőn a felelősséget a szövetségtagokra hárítják s a választásokban azt mondják a munkásoknak „nem rajtunk mút, hogy a vasárnapi szünet jótétemnyétől elestek.” Talán kárpótolni akarják önkök a munkásokat jövedelmek 14%-nyi csökkenéséért? Utalnak Angliára, de Anglia nagysága nem a vasárnapi munkaszüneten nyugszik, hanem azon, hogy ott együtt van vas és kőszén s hogy Anglia a harmincz éves háboru folytán messze elénk került. Az angol munkás műveltebb is, mint a német. Előtem az ottani szigorú vasárnapi nyugalom kevéssé rokonszenves s mindig örülök rajta, milyen tisztességesen viselik magokat a mi embereink vasárnap kirándulva Berlin környékére. Bismarck ez eszméket több ízben hangoztatta. Azután a következőket mondta: Én egyoldalul sem az iparost, sem a munkást, hanem csupán a nemzet összjelét, mely szigorú vasárnapi szünet mellett nem virulhat, képviselem. Ánkéthez belenyugszom, de határozott direktívát nem fogadhatok el. Már látom az időt, midőn a szocialisták a konzervativokra támaszkodva fognak a választási küzelemben megjelenni. Hogy a szocialisták vezetőinek nem tetszik az ánkét, azt erdem. Attól félek, hogy a munkások vezetőik gyámokodásától felszabadulva lépnek az ánkét elé s teszik nyilatkozataikat. A haladópart nem vett részt a vitában. Richter kijelenti, hogy pártja tartózkodott helyeselni Bismarck fejtegetéséit, mert a herceg nemrég kijelenté, hogy a baloldali helyeslése rá nézve kellemetlen.

Külföldi hírek. Az orosz czár tekintettel a nihilisták tehetetlenségére kijelentette, hogy az ostromállapot felfüggesztve, a politikai vetkések ellen való eljárás megszüntetését óhajtja. Durmons szenátor, Tolstoj helyettese, azt a felvilágosítást adta, hogy a titkos jelentések szerint a Londonban és Genfben időző nihilisták megkötötték propagandájukat és hogy Grévy megkegyelmez Krapotkinnak s így a terroristák ismét körükben fogják birni. E felvilágosítások után a czár beleegyezett, hogy az ostromállapot felfüggesztése maradjon el. — A német császári palota ablakának beverője, a berlini lapok szerint a bűntényt azért követte el, hogy becsukják a hosszabb időre biztos elhelyezést kapjon, s tette a politikával a legtávolabbi összefüggésben sem áll. — A német császári máj. 10-én Erzsébet királyné látogatását fogadta, ki Hohenems grófné nevelé alatt Heidelbergből ide érkezett és új át Becsbe a látogatás után ismét folytatta. — Az angol alsóházi ellenzék, elen Salisbury lorddal, ma intézi egyik leghevesebb ostromát a Gladstone orosz politikája ellen s terjeszti elő azon indítványát, hogy a 11 milliónyi hitelt csak akkor nyerve meg Gladstone, ha ennek hovatfordításáról előleges felvilágosítást képez nyújtani. Az ellenzék egyelőre csak ostromol, de éppen nem akarja levenni Gladstone vállairól az általa teremtett helyzet súlyát. — A hivatalos orosz sajtó béke himnuszainak dacára tovább folynak az ázsiai pozíció megtartására irányított hadi készületek s tovább építetik a stratégiai tekintetben oly fontos transzspai vasútvonal is.

KARCZOLATOK.

(Üröm öröm. — A három Tisza. — A kiállító. — Az excellenciás Ubrky Borbála. — A világváros.)

A magyar ember öröm poharába mindig jut egy-két üröm csepp is.

A királyi család kegyének napja egész telében ragyogott az országos kiállításon — sz u. n. csoportrendezők pedig visszautasítják a Parlaghy Vilma által készített sikerült Kossuth-arcképet.

Pedig kár volt oly nagyon félnők. Mikor a király Kossuthnak csak a r c z k é p é v e l áll szemben, akkor csak nincs semmi baj! Az arckép nem beszél!

Szegedről folyik a vita. A folyó Tisza elárasztotta vizvel, az építő Tisza adóssággal. Fátum borong a három Tisza munkáján! Tisza Kálmán „boldogítani” akarta volna Magyarországot, és tönkre tette.

Tisza László rehabilitálni akarta Görgeyt és még jobban elusztatta. Tisza Lajos pedig Szegedből épített egy várost a végrehajtók számára. Dicsőség a három Tiszának!

Albrecht főherceg mint magyar kiállító az országos kiállításon!

Szinte kerestük, hogy nincsenek-e kiállítva a kézműipari osztályokban az aradi akasztófák!

Tisza Kálmán már annyira megy nagyuri dölyfében, hogy az ellenzékkel gorombásodik a lehető legjelentéktlenebb közbeszólás miatt. Így Thaly Kálmán, ki nem kívánt egyebet, minthogy az azon napi ülést 2 órákor befejezzék, kőműves legénynek (még csak nem is szabadkőműves legénynek) nevezte, a mire Thaly — igen helyesen — úgy vágott vissza, hogy — ugymond — ha kőműves volna, Tiszát elevenen falazná be egy fulkébe.

Sohse fejein Thaly Kálmán! nem sokára úgy be lesz falazva Tisza Kálmán az ő szótrák politikájának fulkéjébe elevenen, hogy jobban se kell! Mint valami újabb Ubrky Borbála, úgy fog ő ezen politikai befalaztatásban tengődni és tűnődni azon, hogy milyen jó lett volna miniszteri tárca nélkül, régi elvek dicskőrében élni és szerettetni! Az általa megszavaztatott miniszteri nyugdíj lehet még az a kenyér és víz, melyet az elfalazottnak be-be nyujtanak.

Budapestet egy budapesti hirlap már is világvárosnak nevezi, szertelen nagy lelkesülésben. Mert — ugymond — „magán a kiállítás területén ember ember hátán tolongott, volt legkevesebb 40 000 ember s a nagyobb vendéglőkben, csárdákban, cukrászdákban minden asztal úgy el vala foglalva egész delután esti 10 óráig, hogy a vendégeknek lesbe kellett állani s úgy lefoglalni egy-egy helyet.”

Hiszen kérem ha csak az kell a világvárosiasághoz, hogy a mulatozó publikum helyet, ételt és italt ne kapjon a mikor mulatni akarna, akkor Debreczen még inkább világváros, mint Budapest!

Országos kiállítás.

(Ösi nyomon a magyar nép halászatában)

Az országos kiállítás egyik igen érdekes és minden tekintetben figyelemre méltó részét a negyedik csoportban bemutatott, az ősi nyomonokat feltüntető halászati eszközök gyűjteménye képezi, melyben együtt találja a látogató mindazokat a jellemző halászati eszközöket, melyeket Hermann Ottó, a kitűnő szakember, az általa megírandó „Halász könyv” érdekében a magyar és erdélyi részek magyarász lakta vidékeim megejtett kutatások alatt nagy gondnal összegyűjtött s a melyek nemcsak a szakember, hanem minden művelt ember szellemét megragadni, figyelmét magukra vonni alkalmassak. Az csoport látogatóinak könnyebb tájékoztatása végett Herman Ottó egy csinos kis kalauzt is írt, melyben egy balatoni-nagyszádnak jellemző rajzban való bemutatása után, a halászat történetét és fejlődését ismerteti, röviden, népies modorban, valamint a magyar halászat eszközeit mutatja be, ez utóbbiak közül 34 ösít rajzban is; végül pedig a kiállított tárgyak sorjegyzeit közli, röviden leírva azok célját és használati módját is. A 49 lapra terjedő zseb-kalauz 20 kr. kerül. Az érdekes kis szakmunka bővebb megismertetése céljából közöljük e helyen annak a halászatról szóló második, vázlatzerű fejezetét:

A halászat épen úgy, mint a vadászat az emberiség legősibb foglalkozásai közé tartozik.

Az ember, szervezeténél fogva, a vizet nem nélkülözheti s így nagyon is természetes, hogy a vízben nyilatkozó életet is szükségképen megfigyeli s megfigyelte azt mindenkor.

A hal már legősibb időkben ragadta meg figyelmét, szolgált neki táplálékul s ösztökléte arra, hogy a fogás módjait és eszközeit megállapítsa és tökéletesítse.

Es mindképpen az a víz, sem a hal nem változtatja természetének lényegét, az eszközök is lényeg szerint állandók s csak anyag az, a mely tökélesedik, az eszközöket finomítja. A követ, melyet az ember ősidőkben halójára kötött, hogy azt a vízbe merítse, felváltotta az agyagból készült galacsér, ezt ismét az ólomkárka. A tuskát, a melyből az első horgot formálta, felváltotta a csont-, réz-, bronz-, ma már az angol acélhorg.

Az agancsból készült halászó dárda átalakult sokágu, szakas vasszigonyává.

A lélekvesztő átalakult deregélyévé, vitorlás hajóvá.

Tebát az anyag változott, a forma tökélesedett, az arány megnövekedett...

Mindezek az új halászati eszközök, amelyek ősi népek felásott telepein napfényre kerültek...

A legrégebb halászati képek, amelyek az őskorból ránk maradtak mindenestre azok...

Azt találjuk, hogy akkor is szigonytal szúrták a halat; volt koszos és fenek horog...

Az öreg háló ép oly berendezésű volt, mint a mai; a halászmester ép oly büszkeséggel...

Rómában, a vatikánban álló halász szobra ép oly kosztoshorgot tart kezében...

Ott, a hol a sebes hegyi patak tiszta vizében a pérhal, a nemes pisztráng, a lazac...

Igy alkalmazkodott a szerszám a hal természetéhez is; más keltető predára reárontó ragadozó halra...

És úgy, a mint az ember különböző vizek mellett megtelepedett, alakultak halászszerzámok...

A magyar halászat ma annyira hanyatlott, hogy a főváros halászpiaza már külföldi halakkal...

Az első ok a rézgazdaság elűnése, mint a folyó szabályozás természetes következménye...

A második ok a rablóhalászat ép oly könnyörtelen mint káros gyakorlása, mely oltatlan mérszél, mérgefüvel (Euphorbia palustris)...

A mi a magyar népies halászatot illeti, bizonyos az, hogy ez a népek ősi foglalkozása volt.

Legrégibb írott okmányaink már fejtelték a halászatról tanuskodnak; így a történelmi természetű szájhagyományok is.

Szent István király már 1019-ben a zalai egyháznak Fejér nevű halastavat, hozzá ötven halászt, több vizafogót (captura usonum) adományozott.

1036-ban „Modusa” kikötőjében halászatot ad a bakonybéli apátság, a halászó hely neve a „Thana”, a mai tanya; a Tiszánál pedig a Nándor tóban minden hetedik évben adja meg a halászatot.

Eltéktelve számos más adattól, már az elősorolt legrégebbiek is fejlett halászatról tanuskodnak; mert kétségtelen, hogy a halastavakban a halat tenyésztették; a vizafogó egy csőelőlőkből alkotott vízsejt volt, a tanya pedig ma is élő halász mesterszó, mely nem jelenti a halász lakását, hanem azt a helyet, a melyet halójával meghalaszott, így: „három tanyát vetünk, vagy huzunk”; „menjünk tanyát vetni”, azaz: hálózni halászni. A hetedik évben való halászás már rendszeres fordulóra mutat.

Sőt Béla király nevtelen jegyzője azt mondja, hogy már a Ruthének vezérei is azzal bíztatták a magyarságot Panonnia megvétele, hogy ott igen nevezetes források folynak egybe, melyek hallal bővelkednek; Dun-Dasta pedig írja, hogy a magyarság telen a folyókhoz költözik s ott halászatot foglalkozik.

És igaz, hogy a magyarság ma is rikkítja pártját a jeg alatti halászatban, s halászat nélkül el sem tud lenni.

Az Árpádok és a vegyes házból származó királyok alatt a magyar halászat, jelesen a tógazdaság tekintetében, rendkívül fejlődött; a csatornákkal és zilipekkel ellátott halastavak száma ezekre rugott; voltak olyanok is, amelyeknek közepén sziget volt, a melyről a nagy halat nyíltak lóttek.

II-ik András király alatt a halastavak annyira felszaporodtak, jelesen az egyháziak és monostoriak, hogy a király 1218-ban a feleslegeselemek eltörését parancsolta meg.

A régi magyar halászat jelenségeit már az is eléggé jellemzi, hogy pl. II-ik Géza király alatt a tilosban való halászatra büntetésű az egyházi okból volt megbágyva.

A halászat virágzásának kora a mohácsi vérszel letűnt; a halastavak kiszáradtak s csak a szabadon áradó folyók tartották meg természetes gazdaságukat.

A mohácsi vész a fejlődés legmagasabb fokán érte a magyar halászatot, amennyiben akkoron Nádasy Tamás nádor a Léka mellett tóban a pisztrángot rendszeresen tenyésztette, amint ezt a levegővel folytatott levelezésből tisztán kivehetjük. Már akkoron tehát el volt érve az, a mire a mai nemzedék meg csak törekedni készül!

A magyar halászat ma annyira hanyatlott, hogy a főváros halászpiaza már külföldi halakkal ellátott; jelesen a fő piac-hal, a ponty, nem telik többre az egykoron oly világhírű magyar halas-vizekből!

E hanyatlás két főokra vezethető vissza. Az első ok a rézgazdaság elűnése, mint a folyó szabályozás természetes következménye; ezáltal a nagy folyók halai elvesztették az ivásra alkalmas területeket, tehát a felszaporodás legfőbb feltételeit.

Az agancsból készült halászó dárda átalakult sokágu, szakas vasszigonyává.

A lélekvesztő átalakult deregélyévé, vitorlás hajóvá.

Tebát az anyag változott, a forma tökélesedett, az arány megnövekedett...

Mindezek az új halászati eszközök, amelyek ősi népek felásott telepein napfényre kerültek...

A legrégebb halászati képek, amelyek az őskorból ránk maradtak mindenestre azok...

Azt találjuk, hogy akkor is szigonytal szúrták a halat; volt koszos és fenek horog...

Az öreg háló ép oly berendezésű volt, mint a mai; a halászmester ép oly büszkeséggel...

Rómában, a vatikánban álló halász szobra ép oly kosztoshorgot tart kezében...

Ott, a hol a sebes hegyi patak tiszta vizében a pérhal, a nemes pisztráng, a lazac...

Igy alkalmazkodott a szerszám a hal természetéhez is; más keltető predára reárontó ragadozó halra...

És úgy, a mint az ember különböző vizek mellett megtelepedett, alakultak halászszerzámok...

A magyar halászat ma annyira hanyatlott, hogy a főváros halászpiaza már külföldi halakkal...

Az első ok a rézgazdaság elűnése, mint a folyó szabályozás természetes következménye...

A második ok a rablóhalászat ép oly könnyörtelen mint káros gyakorlása, mely oltatlan mérszél, mérgefüvel (Euphorbia palustris)...

A mi a magyar népies halászatot illeti, bizonyos az, hogy ez a népek ősi foglalkozása volt.

Legrégibb írott okmányaink már fejtelték a halászatról tanuskodnak; így a történelmi természetű szájhagyományok is.

Szent István király már 1019-ben a zalai egyháznak Fejér nevű halastavat, hozzá ötven halászt, több vizafogót (captura usonum) adományozott.

1036-ban „Modusa” kikötőjében halászatot ad a bakonybéli apátság, a halászó hely neve a „Thana”, a mai tanya; a Tiszánál pedig a Nándor tóban minden hetedik évben adja meg a halászatot.

Eltéktelve számos más adattól, már az elősorolt legrégebbiek is fejlett halászatról tanuskodnak; mert kétségtelen, hogy a halastavakban a halat tenyésztették; a vizafogó egy csőelőlőkből alkotott vízsejt volt, a tanya pedig ma is élő halász mesterszó, mely nem jelenti a halász lakását, hanem azt a helyet, a melyet halójával meghalaszott, így: „három tanyát vetünk, vagy huzunk”; „menjünk tanyát vetni”, azaz: hálózni halászni. A hetedik évben való halászás már rendszeres fordulóra mutat.

Sőt Béla király nevtelen jegyzője azt mondja, hogy már a Ruthének vezérei is azzal bíztatták a magyarságot Panonnia megvétele, hogy ott igen nevezetes források folynak egybe, melyek hallal bővelkednek; Dun-Dasta pedig írja, hogy a magyarság telen a folyókhoz költözik s ott halászatot foglalkozik.

És igaz, hogy a magyarság ma is rikkítja pártját a jeg alatti halászatban, s halászat nélkül el sem tud lenni.

Az Árpádok és a vegyes házból származó királyok alatt a magyar halászat, jelesen a tógazdaság tekintetében, rendkívül fejlődött; a csatornákkal és zilipekkel ellátott halastavak száma ezekre rugott; voltak olyanok is, amelyeknek közepén sziget volt, a melyről a nagy halat nyíltak lóttek.

II-ik András király alatt a halastavak annyira felszaporodtak, jelesen az egyháziak és monostoriak, hogy a király 1218-ban a feleslegeselemek eltörését parancsolta meg.

A régi magyar halászat jelenségeit már az is eléggé jellemzi, hogy pl. II-ik Géza király alatt a tilosban való halászatra büntetésű az egyházi okból volt megbágyva.

A halászat virágzásának kora a mohácsi vérszel letűnt; a halastavak kiszáradtak s csak a szabadon áradó folyók tartották meg természetes gazdaságukat.

A mohácsi vész a fejlődés legmagasabb fokán érte a magyar halászatot, amennyiben akkoron Nádasy Tamás nádor a Léka mellett tóban a pisztrángot rendszeresen tenyésztette, amint ezt a levegővel folytatott levelezésből tisztán kivehetjük. Már akkoron tehát el volt érve az, a mire a mai nemzedék meg csak törekedni készül!

A magyar halászat ma annyira hanyatlott, hogy a főváros halászpiaza már külföldi halakkal ellátott; jelesen a fő piac-hal, a ponty, nem telik többre az egykoron oly világhírű magyar halas-vizekből!

E hanyatlás két főokra vezethető vissza. Az első ok a rézgazdaság elűnése, mint a folyó szabályozás természetes következménye; ezáltal a nagy folyók halai elvesztették az ivásra alkalmas területeket, tehát a felszaporodás legfőbb feltételeit.

Az agancsból készült halászó dárda átalakult sokágu, szakas vasszigonyává.

A lélekvesztő átalakult deregélyévé, vitorlás hajóvá.

Tebát az anyag változott, a forma tökélesedett, az arány megnövekedett...

Mindezek az új halászati eszközök, amelyek ősi népek felásott telepein napfényre kerültek...

A legrégebb halászati képek, amelyek az őskorból ránk maradtak mindenestre azok...

Azt találjuk, hogy akkor is szigonytal szúrták a halat; volt koszos és fenek horog...

Az öreg háló ép oly berendezésű volt, mint a mai; a halászmester ép oly büszkeséggel...

Rómában, a vatikánban álló halász szobra ép oly kosztoshorgot tart kezében...

Ott, a hol a sebes hegyi patak tiszta vizében a pérhal, a nemes pisztráng, a lazac...

Igy alkalmazkodott a szerszám a hal természetéhez is; más keltető predára reárontó ragadozó halra...

És úgy, a mint az ember különböző vizek mellett megtelepedett, alakultak halászszerzámok...

A magyar halászat ma annyira hanyatlott, hogy a főváros halászpiaza már külföldi halakkal...

Az első ok a rézgazdaság elűnése, mint a folyó szabályozás természetes következménye...

A második ok a rablóhalászat ép oly könnyörtelen mint káros gyakorlása, mely oltatlan mérszél, mérgefüvel (Euphorbia palustris)...

A mi a magyar népies halászatot illeti, bizonyos az, hogy ez a népek ősi foglalkozása volt.

Legrégibb írott okmányaink már fejtelték a halászatról tanuskodnak; így a történelmi természetű szájhagyományok is.

Szent István király már 1019-ben a zalai egyháznak Fejér nevű halastavat, hozzá ötven halászt, több vizafogót (captura usonum) adományozott.

1036-ban „Modusa” kikötőjében halászatot ad a bakonybéli apátság, a halászó hely neve a „Thana”, a mai tanya; a Tiszánál pedig a Nándor tóban minden hetedik évben adja meg a halászatot.

Eltéktelve számos más adattól, már az elősorolt legrégebbiek is fejlett halászatról tanuskodnak; mert kétségtelen, hogy a halastavakban a halat tenyésztették; a vizafogó egy csőelőlőkből alkotott vízsejt volt, a tanya pedig ma is élő halász mesterszó, mely nem jelenti a halász lakását, hanem azt a helyet, a melyet halójával meghalaszott, így: „három tanyát vetünk, vagy huzunk”; „menjünk tanyát vetni”, azaz: hálózni halászni. A hetedik évben való halászás már rendszeres fordulóra mutat.

Sőt Béla király nevtelen jegyzője azt mondja, hogy már a Ruthének vezérei is azzal bíztatták a magyarságot Panonnia megvétele, hogy ott igen nevezetes források folynak egybe, melyek hallal bővelkednek; Dun-Dasta pedig írja, hogy a magyarság telen a folyókhoz költözik s ott halászatot foglalkozik.

És igaz, hogy a magyarság ma is rikkítja pártját a jeg alatti halászatban, s halászat nélkül el sem tud lenni.

Az Árpádok és a vegyes házból származó királyok alatt a magyar halászat, jelesen a tógazdaság tekintetében, rendkívül fejlődött; a csatornákkal és zilipekkel ellátott halastavak száma ezekre rugott; voltak olyanok is, amelyeknek közepén sziget volt, a melyről a nagy halat nyíltak lóttek.

II-ik András király alatt a halastavak annyira felszaporodtak, jelesen az egyháziak és monostoriak, hogy a király 1218-ban a feleslegeselemek eltörését parancsolta meg.

A régi magyar halászat jelenségeit már az is eléggé jellemzi, hogy pl. II-ik Géza király alatt a tilosban való halászatra büntetésű az egyházi okból volt megbágyva.

A halászat virágzásának kora a mohácsi vérszel letűnt; a halastavak kiszáradtak s csak a szabadon áradó folyók tartották meg természetes gazdaságukat.

A mohácsi vész a fejlődés legmagasabb fokán érte a magyar halászatot, amennyiben akkoron Nádasy Tamás nádor a Léka mellett tóban a pisztrángot rendszeresen tenyésztette, amint ezt a levegővel folytatott levelezésből tisztán kivehetjük. Már akkoron tehát el volt érve az, a mire a mai nemzedék meg csak törekedni készül!

A magyar halászat ma annyira hanyatlott, hogy a főváros halászpiaza már külföldi halakkal ellátott; jelesen a fő piac-hal, a ponty, nem telik többre az egykoron oly világhírű magyar halas-vizekből!

E hanyatlás két főokra vezethető vissza. Az első ok a rézgazdaság elűnése, mint a folyó szabályozás természetes következménye; ezáltal a nagy folyók halai elvesztették az ivásra alkalmas területeket, tehát a felszaporodás legfőbb feltételeit.

Az agancsból készült halászó dárda átalakult sokágu, szakas vasszigonyává.

A lélekvesztő átalakult deregélyévé, vitorlás hajóvá.

Tebát az anyag változott, a forma tökélesedett, az arány megnövekedett...

Mindezek az új halászati eszközök, amelyek ősi népek felásott telepein napfényre kerültek...

A legrégebb halászati képek, amelyek az őskorból ránk maradtak mindenestre azok...

Azt találjuk, hogy akkor is szigonytal szúrták a halat; volt koszos és fenek horog...

Az öreg háló ép oly berendezésű volt, mint a mai; a halászmester ép oly büszkeséggel...

Rómában, a vatikánban álló halász szobra ép oly kosztoshorgot tart kezében...

Ott, a hol a sebes hegyi patak tiszta vizében a pérhal, a nemes pisztráng, a lazac...

Igy alkalmazkodott a szerszám a hal természetéhez is; más keltető predára reárontó ragadozó halra...

És úgy, a mint az ember különböző vizek mellett megtelepedett, alakultak halászszerzámok...

A magyar halászat ma annyira hanyatlott, hogy a főváros halászpiaza már külföldi halakkal...

Az első ok a rézgazdaság elűnése, mint a folyó szabályozás természetes következménye...

A második ok a rablóhalászat ép oly könnyörtelen mint káros gyakorlása, mely oltatlan mérszél, mérgefüvel (Euphorbia palustris)...

A mi a magyar népies halászatot illeti, bizonyos az, hogy ez a népek ősi foglalkozása volt.

Legrégibb írott okmányaink már fejtelték a halászatról tanuskodnak; így a történelmi természetű szájhagyományok is.

Szent István király már 1019-ben a zalai egyháznak Fejér nevű halastavat, hozzá ötven halászt, több vizafogót (captura usonum) adományozott.

1036-ban „Modusa” kikötőjében halászatot ad a bakonybéli apátság, a halászó hely neve a „Thana”, a mai tanya; a Tiszánál pedig a Nándor tóban minden hetedik évben adja meg a halászatot.

Eltéktelve számos más adattól, már az elősorolt legrégebbiek is fejlett halászatról tanuskodnak; mert kétségtelen, hogy a halastavakban a halat tenyésztették; a vizafogó egy csőelőlőkből alkotott vízsejt volt, a tanya pedig ma is élő halász mesterszó, mely nem jelenti a halász lakását, hanem azt a helyet, a melyet halójával meghalaszott, így: „három tanyát vetünk, vagy huzunk”; „menjünk tanyát vetni”, azaz: hálózni halászni. A hetedik évben való halászás már rendszeres fordulóra mutat.

Sőt Béla király nevtelen jegyzője azt mondja, hogy már a Ruthének vezérei is azzal bíztatták a magyarságot Panonnia megvétele, hogy ott igen nevezetes források folynak egybe, melyek hallal bővelkednek; Dun-Dasta pedig írja, hogy a magyarság telen a folyókhoz költözik s ott halászatot foglalkozik.

És igaz, hogy a magyarság ma is rikkítja pártját a jeg alatti halászatban, s halászat nélkül el sem tud lenni.

Az Árpádok és a vegyes házból származó királyok alatt a magyar halászat, jelesen a tógazdaság tekintetében, rendkívül fejlődött; a csatornákkal és zilipekkel ellátott halastavak száma ezekre rugott; voltak olyanok is, amelyeknek közepén sziget volt, a melyről a nagy halat nyíltak lóttek.

II-ik András király alatt a halastavak annyira felszaporodtak, jelesen az egyháziak és monostoriak, hogy a király 1218-ban a feleslegeselemek eltörését parancsolta meg.

A régi magyar halászat jelenségeit már az is eléggé jellemzi, hogy pl. II-ik Géza király alatt a tilosban való halászatra büntetésű az egyházi okból volt megbágyva.

A halászat virágzásának kora a mohácsi vérszel letűnt; a halastavak kiszáradtak s csak a szabadon áradó folyók tartották meg természetes gazdaságukat.

A mohácsi vész a fejlődés legmagasabb fokán érte a magyar halászatot, amennyiben akkoron Nádasy Tamás nádor a Léka mellett tóban a pisztrángot rendszeresen tenyésztette, amint ezt a levegővel folytatott levelezésből tisztán kivehetjük. Már akkoron tehát el volt érve az, a mire a mai nemzedék meg csak törekedni készül!

A magyar halászat ma annyira hanyatlott, hogy a főváros halászpiaza már külföldi halakkal ellátott; jelesen a fő piac-hal, a ponty, nem telik többre az egykoron oly világhírű magyar halas-vizekből!

E hanyatlás két főokra vezethető vissza. Az első ok a rézgazdaság elűnése, mint a folyó szabályozás természetes következménye; ezáltal a nagy folyók halai elvesztették az ivásra alkalmas területeket, tehát a felszaporodás legfőbb feltételeit.

Az agancsból készült halászó dárda átalakult sokágu, szakas vasszigonyává.

A lélekvesztő átalakult deregélyévé, vitorlás hajóvá.

Tebát az anyag változott, a forma tökélesedett, az arány megnövekedett...

Mindezek az új halászati eszközök, amelyek ősi népek felásott telepein napfényre kerültek...

A legrégebb halászati képek, amelyek az őskorból ránk maradtak mindenestre azok...

Azt találjuk, hogy akkor is szigonytal szúrták a halat; volt koszos és fenek horog...

Az öreg háló ép oly berendezésű volt, mint a mai; a halászmester ép oly büszkeséggel...

Rómában, a vatikánban álló halász szobra ép oly kosztoshorgot tart kezében...

Ott, a hol a sebes hegyi patak tiszta vizében a pérhal, a nemes pisztráng, a lazac...

Igy alkalmazkodott a szerszám a hal természetéhez is; más keltető predára reárontó ragadozó halra...

És úgy, a mint az ember különböző vizek mellett megtelepedett, alakultak halászszerzámok...

A magyar halászat ma annyira hanyatlott, hogy a főváros halászpiaza már külföldi halakkal...

Az első ok a rézgazdaság elűnése, mint a folyó szabályozás természetes következménye...

A második ok a rablóhalászat ép oly könnyörtelen mint káros gyakorlása, mely oltatlan mérszél, mérgefüvel (Euphorbia palustris)...

A mi a magyar népies halászatot illeti, bizonyos az, hogy ez a népek ősi foglalkozása volt.

Legrégibb írott okmányaink már fejtelték a halászatról tanuskodnak; így a történelmi természetű szájhagyományok is.

Szent István király már 1019-ben a zalai egyháznak Fejér nevű halastavat, hozzá ötven halászt, több vizafogót (captura usonum) adományozott.

1036-ban „Modusa” kikötőjében halászatot ad a bakonybéli apátság, a halászó hely neve a „Thana”, a mai tanya; a Tiszánál pedig a Nándor tóban minden hetedik évben adja meg a halászatot.

Eltéktelve számos más adattól, már az elősorolt legrégebbiek is fejlett halászatról tanuskodnak; mert kétségtelen, hogy a halastavakban a halat tenyésztették; a vizafogó egy csőelőlőkből alkotott vízsejt volt, a tanya pedig ma is élő halász mesterszó, mely nem jelenti a halász lakását, hanem azt a helyet, a melyet halójával meghalaszott, így: „három tanyát vetünk, vagy huzunk”; „menjünk tanyát vetni”, azaz: hálózni halászni. A hetedik évben való halászás már rendszeres fordulóra mutat.

Sőt Béla király nevtelen jegyzője azt mondja, hogy már a Ruthének vezérei is azzal bíztatták a magyarságot Panonnia megvétele, hogy ott igen nevezetes források folynak egybe, melyek hallal bővelkednek; Dun-Dasta pedig írja, hogy a magyarság telen a folyókhoz költözik s ott halászatot foglalkozik.

És igaz, hogy a magyarság ma is rikkítja pártját a jeg alatti halászatban, s halászat nélkül el sem tud lenni.

Az Árpádok és a vegyes házból származó királyok alatt a magyar halászat, jelesen a tógazdaság tekintetében, rendkívül fejlődött; a csatornákkal és zilipekkel ellátott halastavak száma ezekre rugott; voltak olyanok is, amelyeknek közepén sziget volt, a melyről a nagy halat nyíltak lóttek.

II-ik András király alatt a halastavak annyira felszaporodtak, jelesen az egyháziak és monostoriak, hogy a király 1218-ban a feleslegeselemek eltörését parancsolta meg.

A régi magyar halászat jelenségeit már az is eléggé jellemzi, hogy pl. II-ik Géza király alatt a tilosban való halászatra büntetésű az egyházi okból volt megbágyva.

A halászat virágzásának kora a mohácsi vérszel letűnt; a halastavak kiszáradtak s csak a szabadon áradó folyók tartották meg természetes gazdaságukat.

A mohácsi vész a fejlődés legmagasabb fokán érte a magyar halászatot, amennyiben akkoron Nádasy Tamás nádor a Léka mellett tóban a pisztrángot rendszeresen tenyésztette, amint ezt a levegővel folytatott levelezésből tisztán kivehetjük. Már akkoron tehát el volt érve az, a mire a mai nemzedék meg csak törekedni készül!

A magyar halászat ma annyira hanyatlott, hogy a főváros halászpiaza már külföldi halakkal ellátott; jelesen a fő piac-hal, a ponty, nem telik többre az egykoron oly világhírű magyar halas-vizekből!

E hanyatlás két főokra vezethető vissza. Az első ok a rézgazdaság elűnése, mint a folyó szabályozás természetes következménye; ezáltal a nagy folyók halai elvesztették az ivásra alkalmas területeket, tehát a felszaporodás legfőbb feltételeit.

A „DEBRECZEN” TARGAZAJA.

Az én dalaim.

Isten adta szomorufűz faja! Föld alá vágy minden kicsiny ága, Le nem tudom venni szemem róla, Mintha csak az én szívemből Hajtott, fakadt volna!

Hogy leborúl minden piczi lombja, Min: a ki az imádságát mondja. Ha szívemből fakadott a fája: Be szomorú lehet akkor Minden imádság!

Kiesi hajlek, kiesi falu végen, Oda hagytam, odahagytuk régen En: jó anyám két ölelő karját, Fecske madár: az ereszkünk alját.

Itt a tavasz, mosolygó nap, kék ég! Fecske madár megleti a fészket A te karod édes anyám lelkem, Ölel-e még — vagy soha tán engem!

Szabolcska Mihály.

Hogy vitték el a csizmadiát jegyzőnek Sárandra?

Irtá: Erdélyi István. Mikor az embernek valami gond van a fejében: az álom akkor rendszeren el szokta kerülni. Így volt ez alkalommal a nótáriusné asszony is; — forgolódott hol jobb, hol baloldadra, lehunyna tartotta szemét, majd a finom lúdpelenhlyől dagadó dunyhat egészen szemére bukta, hogy ne lássek és ne hallék semmit Hasztalan! Örökösen motozott fejében valami és az valami, elkergette szemé-

ly sorrendje közelebb már közöl-
zetkudatni fognak.
veres-kereszt debreczeni fiók egy-
dradhatlanul buzgólkodó elnöknője,
den Mikó Róza urón szombaton este
dapestre, a veres-kereszt-egylet köz-
alkalmából.
ke Pirosról írják nekünk: Községünk
vezetése alatt, a minő Kaszás
y lelkes tanácsai mellett, a minő
y Lajos ref. lelkes ur, nem csoda,
osan balad minden téren. — Ezut-
nek fizette be adóját a hajdumegyei
közön, bár ezután — mivel a katasz-
seket következében M.-Pircs földadója
szorososan növekedett — terhebb
vetni valója: az igaz, hogy a nagyobb
keztében több polgár utendi meg a
vezust, úgy, hogy egy esetleges kép-
zálás alkalmára 200-nál több választ-
kolhat elő. — A jég kárt okozott
en és vetéseinkben. — Anyagi téren
emény az, hogy H i d v e g e r zsidó
er gőzmalmot épített községünkben,
m. pircsi asszony kofa s a Debrec-
kenyerhez eddig nagy fuvarber
breczenből hozta haza a lisztet. Mind-
egis az István gőzmalomhoz vannak
mellyel azonban csak nagyon finom
eben fog versenyezhetni az új gőz.
Helységünk egyéb hírei közül fel-
hozzuk Sz. káptalani tisztartó ur anyja
leánya a múlt héten Debreczenbe
megbokrósított lovak a kocsit fel-
szervezta sőtérték, úgy, hogy az egyik
súlyos sérülés szenvedett a fején.
Kocsizott ösmeretlen magát meg nem
ri ember szállta a károsultakat De-
r. l.
lövész társulat tagjai a f. máj. 17-én
delután 4 órakor a nagyerdei pol-
nabban való megjelenésre felkértek.
es tárgyai a választmány évi jelen-
tése és ne talán teendő indítványok.
A mi kedvenceink. A népszínházban
Szathmáry Árpád újonnan szerző-
első felleptével „A tót leány” került
Szathmáry Árpád — írja a „P. N.” —
y szerepet játszott. Igen hasznave-
emes színesnek látszik; van benne
er és alakító képesség. A közönség
vesen fogadta és többször kitapsolta.
— írja: „Szathmáry már ez első
ly igazolta, hogy kedvező hírnevének
meg, igen ügyes, jó humorú komikus,
népszínház igen hasznavehető, első-
nyer. A kisszámú közönség mind-
mutatott jó ízű alakításán, s többször
ta nyit jelenében is.” — A „Füg.”
Szathmári egyike volt a legjobb vi-
ezeknek s mai alakításával, terme-
tekekkel bebizonyította, hogy a nép-
n is megállja helyét. Szerződötése
a népszínházra nevezte, mely utóbbi
oly rohamosan kezdett hanyatlani.
op. H.” bíráta: „Teljesen eredeti
pompás alakot mutatott be, és a
annál nagyobb elismerést illeti, mivel
hatalmas tényezővel, Tihanyinak az
l kellett közdenie. Szathmáry alkí-

tása egészen a magáé, menten minden remi-
nisczenciától. A közönség tetszését gyorsan,
megyerzte s jóízű beszédmodját, mókáit isme-
telten megaptolták.”
* Örült. D. P. ösmert helybeli orvoson
nehány nap előtt, immár másodízben
tört ki az elmezavar. Egy rendőri tisztviselő
és egy markos kórházi apó kiseretében
szombaton éjjel szállították Budapestre.
* Kataszter. Úgy értesültünk, hogy a ka-
tasteri egy évi felszámolások a helyszínen
felülvizsgáló küldöttsegek egyike a nagy Cse-
rén, kívülről befelé, másika pedig az új osz-
tású földeken, a Pallag felől M.-Pércs felé,
kezdetre meg mai napon működését.
* A három fagyos szent napjait éljük most
és csakugyan következtetik ok ez idén is, mert
ugancsak hűvöse fordították a szépen indult
tavaszi időt. Eddig meg hagyján, mert a bor-
us egy meglehetősen elensúlyozza álnok prak-
tikájukat, csak ez éjjel és holnap, vagy hol-
napután ne legyen fagy! Olyan ellenzékli
szentek ok, a kiket még Tisza Kálmán
taktikája sem tudna kiforgatni a szádekukból.
De hát jól is mondja a vers, hogy:
Szervácz, Pongrácz, Bonifácz,
Routasz, bontasz a mit látsz,
lvó jon még utamad,
Betejezi munkadát!
Orbán meg el nem marad,
Minden reményt leasar!

* A mezői egerek csapódásáról pa-
naszkodnak környékbeli gazdáink. Ez alkalom-
mal egy tapasztalt gazda nagyon egyszerű
eszközzel hívja fel lapunk útjára a gazdák figye-
lmet és ez az úgynevezett földfürő, melylyel
egy 14-15 éves fiú 40-50 centiméter mély
lyukakat fur és pedig az egerek által kitapo-
sított utak mentében. A lyukak szelei lesimí-
tandók s a kiemelt föld elszóradó. Az egerek
a veszélyt nem sejtve a lyukakba bukdosnak s
ott vesznek.
* Ismét csak panasza. Az „István” gőz-
malom végén levő rozsanat s elvezetési híd
kijávitására a mernői hivatal már több ízben
lett az illetékes hatóság által felszólítva. A
borsó a falról le is hullott szépen, a nagyfor-
galmu uton a rozsanat híd nem lett kijávítva.
Vajon mikor érnek véget a hasonló panaszok?

* Lövészet. 1885. május 10-én díjat erte-
tek: Iső szöglovássei Kovács Gyula 1 db 10
frankos aranyat. II. ik javversékeivel futoktak
a fedelzetén, a férfiak barorító, vigasztalo sza-
vai elveszték a roppant zajban. Vegre meg-
győződtek arról, hogy a gőzöknek semmi
baja sem történt, mire a nők némiképen le-
csöndesedtek, hanem a Nina veszedelmé egyre
nagyobb lett. Óriási leket kapott és selyedni
kezdett. Előbb azt hitték, talán sikerülhet a
piranói kikötőbe vonzolni, hanem erről a ter-
ről csakhamar le kellett mondani. A Nina
menthetetlen volt. Egy utas az utolsó pillan-
tában egy baltatással elvágta a hajókötetet, s
a Nina tizenegy főből álló legénységét a Mi-
lauó három csónakán megmentették. A három
árboczos vitorlái hajó a Milanó utasainak szem-
lélőitára süllyedt el a tengerben. A Milanó ezután
folytatta útját és szerencsésen Velenczébe ért.
Utasai irtozatossal remülést állottak ki és na-
yon el vannak keseredve a Milanó kapitánya
dlen, mert egyenesen az ő hábjának tulajdo-
sítják a végzetes összeütközést. A Milanó fe-
felzetén utazott a többi közt Nyirák Lajos
fumei kormányzósági számtanácsos és neje is.
— A Ludovika-akadémia legközelebb
egy legújabb szerkeztű, teljesen felszerelt
Nordenföldt-tele szórólövetet (Mitrailleuse) ka-
pott ajándékba.
— A Cyrill és Method ünnep alkalmából
Szentpétervárott járt a híres Hurbán is, ki
Varsóba ugyancsak toaszirozott „Európa leg-
nyomottabb fiainak nevében.” — A társaság-
ban volt V a i a s e k nyitási ügyvedet otthon
hazaérkezésének napján macskazensvel fogadták.

Muzsák.
— A nemzeti színházban f. hó 8-án „A
báróné levelei” című, 3 felvonású
bohóságot adtak elő Rákosi Jenőtől. A „P.
N.” szerint „az első felvonás tetszett, a má-
sodik érdeket, a harmadik untatott.”
— A Petőfi társaság vasárnap d. e. tar-
totta felolvasó üléset. Komocsy József beje-
lentvén a nagy veszteséget, mely a társaságot
Győry Vilmos halálában érte, Bodnár Zsig-
mond olvasta fel a „Dramaturgok vacsorája”
című szatirikus genre-képet, melyben hadat
izen a sajtónak a külföldi regények délgele-
teséért s Gyulai Pálnak „Bánk-bán”-ról írt
tanulmányát élesen támadja meg. Utána Ko-
mocsy József olvasta föl Abrányi Emiltől „A
bákirálynó temetése” című költeményt. Utána
László Mihály olvasta fel Sikor Margit vendég
„Távirat” című rajzát, mely elég ügyesen
van megírva s melyet a közönség rokonsze-
nyesen fogadott. Végül Komocsy József olvasott
fel három költeményt Mezei Ernőtől a vezér-
czikkiról, ki tudvalegővő őrös óráiban ver-
seket is ír.
— „Vörösmarty összes művei”-nek 27-
30 füzetét vették, Mehner Vilmos, e buzgó
könyvkiadó vállalatából Ajánljuk a közönség
pártfogásába.
— „Népdalmi” a czime annak a színmű-
nek, melyet Feleki Miklós színházai számára
az arisztokracia egyik ismert tagja Teleki
Géza gróf írt s mely legközelebb fog szinre-
kerülni a gyapju-utcai színházban. Az új da-
rab teljesen elűt az eddig látott népszínmű-
vektől, miután Teleki gróf a darab egész me-
séjét eredeti népdalokból szötte, mintegy száz
régii kitanó népdal szolgált a darabhoz any-
gul, melynek előadása kétségkívül széles kö-
rökben fog érdekeltséget kelteni. A darabhoz
a zenét Korti József állítja össze s a szerepe-
ket a társulat tagjai már tanulják.

ma lesz megnyitható, a mikoron a mára ter-
vezett megnyitási program is meg lesz tartva.
— Vas uti személforgalom a
kiállítás alatt. Hivatalos adatok szer-
int az osztrák-magyar államvasutak vonalain
tegnap 2748 egyén érkezett a fővárosba s
1628 egyén utazott el; a magyar királyi áll-
lamvasutak vonalain 1370 egyén érkezett és
elutazott 902 egyén, míg a déli vasuton 401-en
érkeztek meg és 359-en utaztak el. Érkeztek
tehát összesen a fővárosba 4519-en és elutaz-
tak 2898-an. — A lókiállítás a bécsi
rotundában tegnap csap 900 ember látogatta,
ámbar a bécsi lapok szerint a kiállítás igen
erdesmes a megtekintésre. A magyar lovak
közül különösen tetszik Kisfaludy ur Bihar
nevű lova Tatáról A lókiállítással egyidőben
az alsó-ausztriai iparegylet kocsiállítást ren-
deztett. Van ott mindenféle jármű, az egyszerű
parasztszekerétől a legdiszesebb hintóig s ok
igen szép új szerkeztű voloczipéd is.
— Tenngeri szerencsétlenség. E hó 7-kén
éjjelen a Nina nevű három árbozos vitor-
lájahajó elsüllyedt az adriai tengeren Piranótól
körülbelül tíz mérföldnyire. Az esetről, a mely-
ről már szó volt lapunkban, következőket ír-
ják lapunknak Velenczéből; A Milano nevű
Lloyd gőzös e hó 7-én este tizenegy órakor
indult el Triestből Velenczébe. A hajó földel-
zetén körülbelül 40-45 emberből álló utazó
közönség volt; ezek közt az első osztályban
három nő. A tenger csendes, az idő kedvező
volt s az utasok éjfél után nyugalmra tértek.
— Éjfél után harmadfél óra körül irtozatossal
reccsenés verte fel álmukból az utasokat.
Hirtelen megállították a hajóepet, a mi még
jobbja megremítette az utasokat. Emisszerre
nagy zavar támadt a hajón, az utasok ijedten
rohantak a fedelzetre. Itt azonban csakhamar
meggyőződtek arról, hogy nem közönséges sze-
rencsétlenség történt. A Milano ugyanis teljes
erővel nekiment a Franciaországba jövő tizen-
nyolcz nap óta utban levő 900 tonnás Nina
nevű három árbozos vitorlái hajóba és azt
jelentékeny módon megsértette. Mind a két
hajón borzasztó remület uralkodott. A Milano
utasai azt hitték, hogy a Milanót érte baj,
míg a Nina legénysége látta, hogy hajójuk ve-
szendőben van. A nők javversékeivel futoktak
a fedelzetén, a férfiak barorító, vigasztalo sza-
vai elveszték a roppant zajban. Vegre meg-
győződtek arról, hogy a gőzöknek semmi
baja sem történt, mire a nők némiképen le-
csöndesedtek, hanem a Nina veszedelmé egyre
nagyobb lett. Óriási leket kapott és selyedni
kezdett. Előbb azt hitték, talán sikerülhet a
piranói kikötőbe vonzolni, hanem erről a ter-
ről csakhamar le kellett mondani. A Nina
menthetetlen volt. Egy utas az utolsó pillan-
tában egy baltatással elvágta a hajókötetet, s
a Nina tizenegy főből álló legénységét a Mi-
lauó három csónakán megmentették. A három
árboczos vitorlái hajó a Milanó utasainak szem-
lélőitára süllyedt el a tengerben. A Milanó ezután
folytatta útját és szerencsésen Velenczébe ért.
Utasai irtozatossal remülést állottak ki és na-
yon el vannak keseredve a Milanó kapitánya
dlen, mert egyenesen az ő hábjának tulajdo-
sítják a végzetes összeütközést. A Milanó fe-
felzetén utazott a többi közt Nyirák Lajos
fumei kormányzósági számtanácsos és neje is.
— A Ludovika-akadémia legközelebb
egy legújabb szerkeztű, teljesen felszerelt
Nordenföldt-tele szórólövetet (Mitrailleuse) ka-
pott ajándékba.
— A Cyrill és Method ünnep alkalmából
Szentpétervárott járt a híres Hurbán is, ki
Varsóba ugyancsak toaszirozott „Európa leg-
nyomottabb fiainak nevében.” — A társaság-
ban volt V a i a s e k nyitási ügyvedet otthon
hazaérkezésének napján macskazensvel fogadták.

Közgazdaság.
— Az orsz. magyar gazd. egy. közgyűlése.
az orsz. magy. gazdasági egyesület t. e. tar-
totta közgyűlést a Közteleken, Szapáry Gyula
gróf pénzügyminiszter elnökele alatt. Az egye-
sület tagjai nagy számmal jelentek meg. Szá-
páry Gyula gróf hosszabb beszéddel nyitotta
meg a közgyűlést; szerinte az orsz. kiállítás
tekintetben is, különösen az utóbbi két évtől
zed alatt, mely öröndetes haladást tett ha-
zánk és jele annak, hogy mozgalom, erős aka-
rat, kitartás és az erők helyes egyesítése ál-
tal mit képes teremteni az ország s hogy igen
szerencsés körülmények közt nyit meg e ki-
állítás. Ezután Ormódy Lajos titkár olvasta
föl az egyesület terjedelmes évi jelentését.
Megemlékezik a jelentés Lónyay Menyhért gr.
s más egyesületi tagok elhunytáról. Nagylelkű
adományok következtében az egyesület ez év-
ben többet tehetett a gazdasági irodalom fej-
lesztésére, mint eddigéig. Pályázatok tüzetek
ki a különböző kérdések megoldására. Az
egyesület fáradságtalan történetírója Galgóczy
Károly közbevetette az egyesületi Emlék-
könyv V-ik kötetét, mely 22 tag emlékét öröki-
ti meg. — Fontos mozzanat az egyesület
történetében a magyar dohánytermelőknék egy-
onállóbb hatáskörrel felruházott szakosztályban
való egyesítés. Az egyesület a mult év folya-
mán is több fontos kérdésben adott véleményt
a kormánynak, mely azokat mindig figyelembe
vette. Az egyesület bevétele 1884-ben volt
49,810 frt, kiadás ugyaneennyi; 1885-re 31,659
frt bevétel van előirányozva. A pénztári bizott-
ságnak a felmentvény megadatában a közgyűlés
az elhunyt Lónyay gróf helyébe Luczenbacher
Pált emelte a választmányi tagságra, ki meg-
hottatlan mondott köszönetet e kitüntetésért.
Ezzel a közgyűlés véget ért.

Törvénytörvények.
— A Gyurky-ügy utójátéka tegnapelőtt
játszott le a királyi tabla előtt. A Gyurky
törvsz. jegyző megvesztegetésével vádolt s
ezáltal ennek ügylikösségát is előidézett Pol-
lak bádogos ugyanis a törvénytörvény által 3 evre
íteltetett. A királyi tabla a büntetést 2 evre
szállította le. Védő és kir. ügyész főbebezték.
— Sajtópör. Marosvásárhelyen május
9-én Kőnczer Miklóst, Cseh Károly sajtópöré-
ben az ottani esküdtek 10 szóval 2 szavazattal
ellenében fölmentették. A hallgatóság viharo-
san eljentezték.
— Esküdtszéki tárgyalás van kitűzve e
hó 16-ára. Ez alkalommal Reitmann Ferencz,
a Zentai Ellenőr szerkesztője, kit csak pár
nap előtt itéltek el sajtóvetőjéért, lesz a pan-
aszos, Jedlicska zentai sajtóvezetővel szemben.
Reitmann saját lapjában túlságos bélyegilleté-
kek kiszabása miatt megtámadta Jedlicskát,
ki aztán éles hangu választ tett közze a Zen-
tai Híradóban, melyben Reitmann „jöttment”
és más helyesfele nevekkel illette. E válasz kö-
vetkeztében indította meg Reitmann a sajtópört.

Apró-cseprő.
Talpra esett felelet. Egy élces aggle-
gény egykor azt kérdezte egy nőtől, vajon mi-
ért nem teremtett Isten Éva anyának mellet-
szolgálatot is, a kerdezett nő következő fele-
letet adta: „Mert Ádám soha se hordott haris-
nyát, melyet javítani kellett volna, mert nem
kellett neki inget vasalni, se gombot fölvarrni.
Mert soha se maradt éjfélig a koreszében és
nem zsembelt, midőn haza jött, ha Éva még
sem aludt. Mert végre se bort, se sört, se
pálinkát nem ivott, nem kártyázott, nem bil-
liárdozott, nem kuglizott, nem is dohányzott,
tubákolott vagy bagozott. Szóval nem művelt
oly dolgokat, mikkel elkorcsodott ivadékaí ma-
napság a szegény nőt bosszantják.”

A közönség köréből.*
T. szerk ur!
Engedje becses lapjában kijelentem, hogy én
azon czikket, mely a csendőri muoka előlegének fel-
tételéről szölet, sem nem írtam, sem nem íratam, sem
senkinek felőle nem szölettem s nem mondhattam any-
nyjal is inkább, mivel az én kezembe jutott legelő-
ször is azon miniszteri leirat, melyben a nevezett elő-
leg megtagadott.
Sőt kérem tek. szerkesztő urat, ha én írtam
vagy mondtam, határozottan kijelenteni azon uraknak,
kiktől már igen sok mel' alianságot kellett ezen ügyért
ártatlanul sz' nvndnom, hogy nincsen is, joguk engem
állítani ezen czikk írójának!
Debreczen, — 85. máj. 10. Tisztelettel,
Kálmán Lajos,
üztelvezető.
*) Azon czikket nem én írta. Szerk.
* Ezen rovatért melyben a közérdeklő felszólalások
díjtalanul közöltenek, a szerkesztő csak a sajtóható-
sággal szemben vállal felelősséget.
Felelős szerkesztő: Gáspár Imre.
Kiadó: Kutasi Imre.

MATTONI-FÉLE
GIESSHÜBLER
legjobb asztali- és üdítő ital,
kifőnő hatású bizonyított köhögéscsillapító,
gégehajókínáló, gyomor- és hólyaghu-
rutnálat.
Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

Öltözetre való kelmék
nők és férfiak számára.
csakis tartós gyapjából egy kővetérműtű férfi számára
3.10 méter (4 frt 98 krón) jó gyapjából;
egy (10 — „ „ jobb gyapjából;
ötötötre. (12 „ 40 — „ „ finom gyapjából;
egész finom gyapjából.
Peruvia legfinomabb gyapjából a legújabb színekben,
női ruháknak méterje 2 frt. Fekete szörme Palmerston
tiszta gyapjából női téli ipaletőknek méterje
4 fr. Utazó-paletők darabja 4, 5, 8 egész 12 frtig. — Leg-
kényelmesebb öltöföket, nadrág-, felöltő-, kabát- és eső-
köpenyeket, toll-, loden-, commis-, kammarn-,
cheviot-, tricotokat, hölgy- és billard posztókat, per-
ruviot, doskint ajánl.
Alapítványt **STIKAROVSKY JÁNOS** — 1866. —
gyári nagy raktára Brunnben.
Minták bérmentenél. Mintakártyák a szabómeister urak
részsere bérmentenél. — 10 frton fellát útvanterv
küldemények bérmentenél.
Nálam több mint 120,000 o. é frtot érő posztókész-
let van folyton raktáron és önként érteik, hogy világ-
szóú nagy üzletben nagyon sok maradték van 1-2
méter hossz szagában, csakhogy kénytelen vagyok az ily
maradékokat nagyon lecsökkenteni, a kénytelenítésem alól
elveztegetni. Minden józanul gondolkodó ember be-
fogja látni, hogy ily kis maradékokból mintákat kül-
deni nem lehet, mert néhány száz mintaszerkesztés
után a maradékokból misem maradna és így pusztá
szédelgés az, ha posztókerekedők czégek maradéko-
ból mintákat hirdetnek és az ily esetekben a minta-
szelvények darabokból és nem maradékokból valók s
az ily eljárás czélja könnyen megérthető. Oly maradé-
kok, melyek nem tetszenek, elcsorédtak, vagy a
péna visszaszolgáltatni.
Lelkesek elfogadjanak német, magyar, cseh, len-
gyel, olasz és francia nyelven.

EREDETI SINGER
NEIDLINGER
VARRÓGÉPEK
Üzlethelyiséget
Piacz-utca 2138. sz. alá
a Biedermann háza helyeztem át, mely kö-
rülményről van szerencsém tiszt. vevőim
s a n. é. közönséget értesíteni s egyide-
jűleg figyelmeztetni, hogy nálam kizárólag
eredeti SINGER-varrógépek kaphatók
NEIDLINGER G.

A torontálmezei gazdasági kiállításon 1884-ben EZÜST DISZ-OKLEVELET nyert.
A bécsi 1883. évi nemzetk. gyógyszer. kiállításon EZÜST ÉRMET nyert.
A triestini 1882. évi kiállításon BRONZ-ÉRMET nyert.
A gráci 1880-ik évi országos kiállításon ELISMERÉSI OKLEVELET nyert.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

hazánk egyik legszépsávdúsabb SAVANYUVIZE

Kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajában. Általában a víz mindazon köröknél kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos **Édeskuty L.** m. kir. udv. szállítónál, Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1884-ik évi elszállítás

1,500.000

palaczk.

Debreczenben kapható: Csanak József, Geréby Fülöp, Rickl József Zelmós, Szabó Zsigmond, Varga Lajos uraknál.

MATTONI ERZSÉBET SÓSFÜRDŐJE

gyógyhely Budapesten (Budán.)
Idény május 1-től szeptember 30-ig.

A gyógyhely keserűvíz forrással (ivó és fürdő gyógyvíz) legjobb sikerrel használható: a belek bántalmainál, alhasi és általános vérbőségénél, és az ebből keletkező nehezebb szervekhez való vértudulásnál, verőcéleri pangások esetében, aranyérvénél, máj- és lép-bajoknál, köszvényénél és végre női betegségeinél.

Egészséges fekvés, tiszta üde levegő, 60 kényelmes lakszoba, jó vendéglő, többnemű szórakozás.

Pontos közlekedés a főváros-ai állomásozó társasággal, reggel 5 órától kezdve.

Rendelő orvos dr. Bruck J. (lakik: Budapest, Vigadó-ter. b'zto-it. épület.)

Tulajdonos: MATTONI HENRIK.

Berger-féle gyógyhatású kátrány-szappan

a legkitűnőbb orvosi fakultások által Európa minden államában ajánlatik. — Mindezen bőrkütsékek, korpafolok, ruh. arczörkiütések, valamint vörös orr, fagyas bűnyök, lábizzadás, haj és szakalkorpa ellen. — Ezen szappan 40% kátrány tartalmu s ezáltal különbözik minden más kátrány-szappantól. — Csalódások kikérelése végett csak BERGER-féle kátrány-szappan kérésdó s a szókáos vedjegyre vigyázni kell. — Makacs bőrbajoknál a

Berger-féle kátrány-kén-szappan

kitűnő sikerrel használatik, különösen az arczör-tisz-tatalanságra s gyermekeknek bőr- és fejkütsékek ellen. Hasznos mosdó és fürdő szappan.

Berger-féle Glycerin kátrányszappan

35% Glycerin tartalommal, s parfümözve van. Használati utasítással s váltó ára darabonként 35 kr. Gyár és főraktár G. HELL és TÁRSA, Troppanban. — Bécsben az 1883. évi kiállításon tisztelet-ok-mánnyal tüntettetett ki.

Raktár: Debreczenben dr. Rothschnek gyógyszerárban.

PAULOVAI SAVANYU VIZ

Beregmege legkitűnőbb terméke, Szolyva tőzsomszéd-ságában,

gyógyhatása

a légzőszervek, idült tüdőhurut, kezdődő tüdő-gümőkór, altesti szervek bántalmainban, hiányos emésztés, máj- és lép-keményedésnél, aranyeres bántalmaknál, a vizező szervek bajainál

borral vegyítve

kellemségre, felülmul minden beregmegei terméket, mivel nélkülözi azon kellemetlen édes ízt, mely amozoknak sajátjuk, ez ellen kedves savanyu izü.

RAKTÁROM

minden időben friss töltéssel:

1 láda 40 üveggel 4 ft

1 „ 50 „ 4 „ 20 kr.

Ládák teljes számu üres üvegekkel 1 forintért vétetnek vissza

HUSZÁR KÁROLY-nál.

NYILATKOZAT.

En Csillag Anna, az óriáshaju értesitem a n. é. közönséget, miszerint az általam feltalált hajnövesztő kenőcsöt, melynek 14 havi használata után 185 centiméter hosszú haját szereztem, — a t. közönségnek is rendelkezésére bocsátom. A kenőcs szétüldése, melyből egy tégely használati utasítással együtt csupán 2 ft, egyedül és közvetlen gyáramból eszközöltetik. Minden hamisítás végett elhatároztam kenőcsömnek semmi néven nevezendő raktárt nem állítani. Ez okból kérem a tisztelt közönséget közvetlen gyáramhoz még pedig egyszerűen

ANNA CSILLAG

CSILLAG és TÁRSA Budapest

czim alatt fordulci.

Mai napig több mint 15 millió hölgy és férfi, köztük Európa legjelesebbjei meggyőztek hajam óriási hossza, szépsége és va'odíságáról, zhez bő alkalmat nyújtott tiznöt havi utazásom alatt Németors. ág, Ausztria-Magyarország, mint Bécs, Ber. a, Lipsee, Drezda, Hanover, Braunschweig, Magdeburg, 'esten stb. megfordultam és hajamat barkinek is megmutattam. Hirreves hajnövesztő kenőcsöm orvositekintylek által Kitűnő jó szernek ismertetik el, különösen s haj és szakáll növesztésére nézve, nemkülömben mint különlegesség fejtörés, hajhúzás, korpa és kopaszfejűség ellen. E kenőcs erősíti a hajtalajt, miáltal a haj és szakáll növesztését elősegüli s azonkivül a legfinomabb toj érte kenőcs.

Mély tisztelettel,
CSILLAG ANNA.

Czeg : CSILLAG és TÁRSA Budapest, király-utczá 26.

Kristóf Ferencz-féle

padozat fénymaz.

szagtalan és hamar száradó.

Igen könnyen kezelhető s bárki általa könnyen alkalmazható a padozat fényezésére. Kapható különböző színekben, valamint szín nélkül is csupán fényezésre. Minták és használati utasítások Kristóf Ferencz raktárában Berlin és Prágában, ezen padozat fénymaz feltalálójánál s egyedüli gyártójánál. Raktár Debreczenben Ganovszky Lajos kereskedésében.

Mindenemü friss idei töltésü

ÁSVÁYVIZEKET

ajánl

a legjutányosabb árak mellett,

RICKL JÓZSEF ZELMOS

Debreczen.

Mária-celli

GYOMOR-CSEPPEK,

jelcs hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmai ellen.

felülmúlhatatlan a z étvágy b'nyágy, gyomor-nyegesség, rozszaga lehellet, szelek, savanyu felbűnyés, köhles, gyomorburut, gyomorgöcs, húgyakópatés, túlságos nyálaképződés, sargaság, undor és hányás, főtájs (ha az a gyomorból ered), gyomorgöcs székzsorulás, a gyomornak túlterheltsége etel s ital által, giizista-, lép- és máj-, betegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvege ára használat utasítással együtt 35 kr.

Kapható Debreczenben Dr. Rothschnek E. Gólt N és Tamásy B. urak gyógyszerárban, Hajdu-Szolozsón Trocsányi Imre gyógyszerárban, Kis-Marján Gallasz Frisyes gyógyszerárban, Barta Zoltán Kun-Szent-Marton, H-Vanis Kovács Lajos gyógyszerész, valamint az osztrak-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerárban és kereskedésében.

Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben

Brady Karoly, „óranálhoz” czimzett gyógyszerárban Kremzierben, Morvaországban.

RUSTON PROCTOR és TÁRSA.

Budapest, Nádor-utczá 39. és 41. szám.

ajánljak világhírü és mindenütt a legelső díjakkal kitüntetett

gőzmozgonyait

fa- és széntüzelésre,

szalmatüzelő-

GÖZMOZDONYAIMAT.

gőzcséplőgépeiket

legtökéletesebb szerkezetben és legujabban

és legujabban

lényeges javításokkal ellátva,

leszállított árakon és a legelfogadhatóbb fizetési feltételek mellett.

Továbbá: járgány-cséplőkészleteket, malmokat, valamint mindenemü gazdasági gépeket és eszközöket.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek

Képviselő: **TRNKA FERENCZ** Debreczenben.

lakult
torlás
lesede
közök
változ
van,
mozgá
lyek
rülnek
idő fo
is ugy
az ősi
a mel
rombs
Ezek
hogy
meg l
Krisz
évesei
szurt
sót a
pedve
lőség
a ma
lazac
mint
állott
gazd
is hé
sőtá
ma i
ép
Kras
hogy
léte
sajít
zéb
galóc
horo
lyök
hálo
vize
szere
mész
raga
a s
pi.
mell
mai
nepr
agy
mag
az e
letől
nyoc
més
zaso
apái
szán
avat
bizo
zásá
A
Ho
fejt
rül
ass
dal
lúd
bu
Ha
y s

Előzetesi árak
Helyben és postánál
Egy üve . . . . . 10 ft
Fél üve . . . . . 5 ft
Nagy üve . . . . . 2 ft
Egyezsem 5 ft
A lap stollani rezeit illető
den közönség tájékoz. V
szé foglaln. a szerkesztés
bermentve küldetnek.
Előzetesi helyben
TELLEDI K. LAJOS
CSÁTHY KÁROLY
Kereskedésben és a kiállít
talban KUTASI IMRE
gyomrákban a postabí
nyomdájában.

Sz
Szegedet 187
sza fékezhetetlen
szemekkel tekintet
városon s azt me
lesz, mint a mily
kormány és az el
kosai megértették
tették a szép új S
Es most e sz
gonozsabb áradatba
ged ma ott áll.
adósságok özönbe
mint város és pol
sok. A jelszó ép
is, mint volt 18
Mentsük meg Szeg
Igenis ment
az új Szegednek
városnak léte nem
nem érdeke a mag
szor el volt mond
lamentben, hogy
hogy Szegedből
azért európai szí
gyen.
Azt mondják,
a kormány vezetés
lyozás hibáinak
Nem tudjuk: igaz-
majdnem egészen
a mostani adósság
vetkezése a reko
toknak.
A jó Kisfalud
gyermek királyt s
felül mer, ad az
nemzetnek, kit a
rekonstrukcióját
bizta, kik Szeged
Ebben a tulságos
rejtve Szeged ez u
raja.
A rekonstrukci
ságnak nem szabad
ját és jelenét nem
zelt jöendő csáb
magát. Tekintetbe
ged jelenlegi erejét
mérni az új város
kítva a Tisza-part
pestet teremteni kö
czifra házakból.
Tekintetbe k
uraknak, hogy ve
sincs befejezve, h
készülő világváros.
egy második nagy
sára nem lehet mi
az első, a fontosab
ros alakulása befej
A kormány
akart és a jó szán
kis hiúság is, mely
kerrel és eredmény
rendő, az t. i., ho
gyen forra a más
alapításának emléke
mok, mag a szegedi
hiúságnak.
Mi e hiúságot
tatjuk, amnyiban i
Szeged oly viszonyo
lyek magát a város
előbe viszik, a vár
közül igen soknak
dusbotot és így me
menend azok száma
városias házakban
mérsékelt jólétben,
rosi házaikban, mi
lánsok zsellérei les
viszonyok között t
Hogy Szeged
nem lehet festeni,
a kormány biztosít
Ottó által felsoro
teszik. A Fráter